

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves, i det omfang den vedrører appellanten.
- Kommissionens beslutning K(2006) 4180 endelig udg. af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) annulleres for så vidt den vedrører appellanten.
subsidiært annulleres eller nedsættes den bøde, der blev pålagt appellanten i henhold til beslutningens artikel 2, litra j).
- *mere subsidiært* hjemvises sagen til Retten til fornyet afgørelse hvad angår den første og anden påstand.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens samlede omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel er iværksat til prøvelse af den dom, hvorved Retten ikke gav appellanten medhold i et søgsmål til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 endelig udg. af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings).

Appellanten har til støtte for sin appel fremført følgende anbringender:

Retten har med hensyn til den trufne afgørelse tilsidesat appellants ret til at blive hørt, principperne for bevisoptagelse og begrundelsespligten. Appellantens deltagelse i et kartel er i den appellerede dom primært baseret på et enkelt vidnes håndskrevne noter og på en erklæring fra hovedvidner, idet det undlades ligeledes at forholde sig til appellants bemærkninger til disse dokumenter. Appellanten har udtrykkeligt rejst tvivl om rigtigheden af dokumenterne (vidnet deltog ikke i det tyske møde og besidder ikke tyskkundskaber).

Retten burde have indhentet beviser vedrørende rigtigheden af vidnets noter og hovedvidnernes erklæring. Retten har tilsidesat principperne for bevisoptagelse, idet den har lagt disse noter og erklæringen fra hovedvidnerne til grund som bevismateriale, uden at der er ført bevis for deres rigtighed.

Den appellerede dom tilsidesætter artikel 81, stk. 2, EF, for så vidt som Retten har fastslået, at appellanten den 30. april 1999 deltog i et møde af »konkurrencebegrænsende karakter«. Derudover tilsidesætter den appellerede dom artikel 23, stk. 1, i forordning nr. 1/2003, såfremt der ved udmålingen af bøden er taget hensyn til deltagelsen i dette møde. Retten har vedrørende dette møde fastslået, at bevismaterialet »snarere« peger

mod et konkurrencebegrænsende formål end et formål, der er i overensstemmelse med konkurrencen. Retten har således tilsidesat den bevisstandard, som den selv har fastsat, og hvorefter der skal foreligge et sikkert og uigendriveligt bevis for en tilsidesættelse.

Konstateringen af den konkurrencebegrænsende karakter af mødet af 30. april 1999 har påvirket størrelsen af den pålagte bøde. Inddragelsen af dette møde tjente som bevis for, at appellanten deltog i et kartel for presfittings. På dette grundlag blev appellants omsætning af presfittings fastsat til det ellevedobbelte ved fastsættelsen af bødens udgangsbetrag i forbindelse med bødeudmålingen.

Med hensyn til inddragelsen af presfittingsomsætningen er dommen desuden mangelfuldt begrundet og tilsidesætter logikkens love. Pålæggelsen af en bøde på over 50 mio. EUR er i den appellerede doms præmis 85 i sidste ende kun baseret på to møder, hvis forbindelse til presfittings er behandlet i to halve sætninger og fastslået uden nogen bevisbedømmelse. Retten har endvidere lagt til grund, at appellanten deltog i konkurrencebegrænsende aftaler om presfittings under mødet den 30. april 1999, skønt Retten samtidig har fastslået, at det frem til juli 2000 stadig blev diskuteret blandt konkurrenterne, om presfittings (som appellanten havde monopol på) overhovedet skulle være genstand for et kartel.

Den appellerede dom har endelig tilsidesat proportionalitetsprincippet. Kommissionen har med Rettens godkendelse anvendt retningslinjerne for beregning af bøder på følgende måde: først blev der fastsat et udgangsbetrag under hensyntagen til presfittingsomsætningen, selv om presfittings, som det også er blevet fastslået af Retten, udelukkende kunne have været genstand for en kartelaftale i 2000 og 2001. Dernæst blev udgangsbetraget på grundlag af den samlede angivelige varighed af appellants karteldeltagelse (ni år og tre måneder) forhøjet med 90 %. Idet presfittingsomsætningen for hele denne periode, og ikke blot for det sidste ene og en kvart år, som der højest kunne blive tale om, således er blevet lagt til grund, er bøden fastsat under tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Appel iværksat den 6. juni 2011 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 22. marts 2011 i sag T-233/09, Access Info Europe mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-280/11 P)

(2011/C 238/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Maganza, B. Driessen og Cs. Fekete, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Access Info Europe, Den Helleniske Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom, hvorved Retten annullerede Rådets beslutning om afslag på aktindsigt i visse dokumenter, ophæves.
- Der træffes en endelig afgørelse vedrørende de forhold, som er genstand for nærværende appel.
- Sagsøgeren i sag T-233/09 tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med den sag og den foreliggende appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Rådet ønsker for det første at bemærke, at vedtagelsen af den anfægtede beslutning den 26. februar 2009, går forud for Lissabontraktatens ikrafttrædelse den 1. december 2009. De traktatbestemmelser, der således finder anvendelse i den foreliggende sag, er dermed dem, der er fastsat i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der går forud for Lissabontraktatens ikrafttrædelse.

Rådet har i denne forbindelse anført, Retten har begået en retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af undtagelsen i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001⁽¹⁾, eftersom dens konklusioner er i uoverensstemmelse med de anvendelige traktatbestemmelser, og idet Rådet navnlig ser bort fra grænserne for princippet om nemmere adgang til institutionernes lovgivningsvirksomhed, således om fastsat i traktaten, og som det fremgår af afledt ret med henblik på at opretholde effektiviteten i institutionens beslutningsproces.

Rådet har for det andet gjort gældende, at Rettens argumentation ikke er i overensstemmelse med Domstolens praksis, hvorefter institutionerne kan lægge generelle betragtninger til grund.

For det tredje har Rådet gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved i den foreliggende sag at anvende standarden »i tilstrækkelig grad« med henblik på at efterprøve de begrundelser, som Rådet har angivet for anvendelsen af undtagelsen i forordningens artikel 4, stk. 3, første afsnit. Retten begik retlige fejl i forbindelse med sin vurdering, for så vidt den krævede bevis for, at beslutningsprocessen har lidt skade, ikke tog hensyn til vigtigheden af den indledende fase af beslutningsprocessen med henblik en vurdering af følgerne af offentliggørelsen af den fulde version, og den tog ikke hensyn til det ønskede dokumentets følsomme karakter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 8. juni 2011 — EMS Bulgaria TRANSPORT OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto«, grad Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« under centraladministrationen for Det Nationale Agentur for Indtægter — Plovdiv)

(Sag C-284/11)

(2011/C 238/12)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EMS Bulgaria TRANSPORT OOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto«, grad Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« under centraladministrationen for Det Nationale Agentur for Indtægter — Plovdiv)

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 179, stk. 1, artikel 180 og artikel 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ samt det i Domstolens dom af 8. maj 2008, forenede sager C-95/07 og C-96/07, Ecotrade, omhandlede effektivitetsprincip på området for indirekte afgifter fortolkes således, at der herved tillades en præklusionsfrist som den, der er fastsat ved momslovens artikel 72, stk. 1, (i 2008-affattelsen), som i henhold til § 18 i overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser til lov om ændring og supplerung af momsloven blev forlænget til ultimo april 2009 for aftagere af leveringer, over for hvem der var opstået et afgiftskrav inden den 1. januar 2009, henset til de omstændigheder, der foreligger i tvisten i hovedsagen, nemlig

- national rets krav om, at en person, der har foretaget en erhvervelse inden for Fællesskabet, og som ikke er registreret ifølge momsloven, skal lade sig frivilligt registrere, uanset at den pågældende ikke opfylder betingelserne for en obligatorisk registrering som forudsætning for udøvelse af momsfradragets retten;
- den nye bestemmelse i momslovens artikel 73a (gældende fra 1.1.2009), hvorefter der skal indrømmes ret til fradrag af indgående afgift, uanset om den i momslovens artikel 72, stk. 1, fastsatte frist er blevet overholdt, når afgiftskravet opstod over for aftageren, såfremt leveringen ikke blev hemmeligholdt, og regnskabet indeholder oplysninger om den;